

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 30 noiembrie 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Fratele Miskyis:

Isaia 44:6-8: *„Așa vorbește Domnul, Împăratul lui Israel și Răscumpărătorul lui, Domnul oștirilor: «Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și afară de Mine, nu este alt Dumnezeu. Cine a făcut prorocii ca Mine (să spună și să-Mi dovedească!), de când am făcut pe oameni din vremurile străvechi? Să vestească viitorul și ce are să se întâmple! Nu vă temeți și nu tremurați; căci nu ți-am vestit și nu ți-am spus Eu demult lucrul acesta? Voi Îmi sunteți martori! Este oare un alt Dumnezeu afară de Mine? Nu este altă Stâncă, nu cunosc alta!”.*

Fratele Alfred Borg:

Tată ceresc, Îți mulțumim pentru Biruitorul de pe Golgota, pentru Domnul nostru Isus Hristos; nu există altă Stâncă și noi nu cunoaștem o altă Stâncă, decât pe Tine. Noi Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău pe care l-am auzit deja, Îți mulțumim pentru prezența Ta, Îți mulțumim pentru binecuvântarea pe care am primit-o deja și prin cântări. Noi proslăvim Numele Tău sfânt și minunat. În seara aceasta, împreună, dorim să avem o trăire cu Tine. O, Doamne, noi cu toții avem nevoie de o întâlnire nouă, de o trăire nouă cu Tine. O, Doamne, dăruiește-ne-o nouă tuturor în seara aceasta. Dăruiește-i fratelui nostru puterea necesară ca să vestească Cuvântul Tău și dovedește-Ți Cuvântul Tău în mijlocul nostru. Îți mulțumim și laudăm Numele Tău sfânt, noi simțim lucrarea Duhului Tău. Tu ești prezent. Noi Îți mulțumim în Numele minunat al lui Isus. Aleluia! Amin.]

[Se cântă „Vino de sus, Duhul Domnului”, „Îl iubesc”, „Tu meriți” – n.ed.]

Domnul Dumnezeuul nostru să ne binecuvânteze împreună. El să binecuvânteze de la răsăritul soarelui până la apusul lui. Domnul să

binecuvânteze în toată Europa, Asia, Orientul Îndepărtat, America de Sud și de Nord, toată Africa, Domnul să binecuvânteze poporul Lui în toate popoarele și limbile.

Din ultima călătorie de misiune avem o mărturie minunată. Doresc să mulțumesc tuturor celor care au amintit în rugăciune, această călătorie. Am avut unsprezece adunări, în unsprezece orașe. În fiecare zi am decolat, am aterizat cu avionul și am predicat. Frații au notat și mi-au transmis: în Pretoria s-au adunat șase sute de oameni, în Blantyre o sută șaptezeci, în Zomba două sute cincizeci, în Lilongwe patru sute cincizeci, în Lusaka opt sute, în Kolwezi peste două mii, în Ndola peste două mii cinci sute, în Johannesburg peste o mie două sute, în Cape Town peste o mie, în Port Elisabeth aproximativ trei sute, în Durban peste șase sute; în total aproximativ nouă mii de oameni au participat, au fost prezenți în aceste adunări și au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Noi îi mulțumim într-un mod deosebit fratelui Cecil, care a aranjat totul atât de perfect.

Nu vom intra în mai multe detalii, dar într-adevăr este o victorie pentru adevăr, este o victorie în Împărăția lui Dumnezeu. Nu vom intra în prea multe detalii despre lucrurile exterioare; au fost puse întrebări ca să spun ceva referitor la anumite teme. Dar nu-mi este ușor să ocup acest timp prețios pentru niște lucruri mai pământești: de exemplu, mașina care conduce singură. Am adus cu mine întreaga relateare... Într-adevăr ceea ce a văzut fratele Branham în anul 1933 [într-o vedenie, se întâmplă astăzi] în Statele Unite, în Nevada: o mașină conduce automat, parchează singură; nimeni nu trebuie s-o conducă, mașina face totul singură. Tot ceea ce i-a fost arătat fratelui Branham în anul 1933 se va întâmpla înaintea revenirii Domnului.

Dar atenția noastră nu este îndreptată spre aceste lucruri, ci spre chemarea afară și pregătirea Bisericii Mireasă a lui Isus Hristos. Noi suntem mulțumitori pentru slujba profetică, suntem mulțumitori pentru că Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul și a trimis un proroc. Căci, fără trimiterea dumnezeiască, noi n-am fi avut astăzi niciun fel de mesaj, ne-ar fi lipsit orientarea biblică, n-am fi știut în ce timp trăim. Într-adevăr, a fost nevoie de o slujbă profetică astfel încât Cuvântul profetic să fie pus pe sfeșnic și noi să primim introducerea în tot planul de salvare al Dumnezeului nostru, prin harul Său.

Desigur, atenția noastră este îndreptată într-un mod deosebit înspre Israel și ce se întâmplă în jurul lui; de asemenea, atenția noastră este îndreptată spre Vatican, ce se întâmplă cu Vaticanul și Ierusalimul, ce se întâmplă cu Putin și tot ce se tratează acolo. Noi observăm aceste lucruri.

Lucrul care pe mine mă preocupă cel mai mult, este deosebirea între credința adevărată în Isus Hristos, Domnul nostru... Această deosebire trebuie să fie scoasă în evidență. Voi știți ce vreau să spun cu aceasta. 1 Ioan 4:3: „Orice duh, care nu mărturisește că Isus Hristos vine în trup, este duhul lui Antihrist”. Ce facem cu toată istoria bisericii, cu toți reprezentanții religiilor care susțin că „Tatăl L-a născut pe Fiul în veșnicie”? Este o învățătură antihristă de la A la Z. În întregul Vechiul Testament în cei 3600 de ani nimeni nu a vorbit despre un Tată în cer, nimeni nu s-a rugat unui Fiul din cer; în cei 3600 de ani nu a existat nicio conversație [între Tatăl și Fiul]. În întregul Vechi Testament găsim DOMNUL DUMNEZEU – ELOHIM-IAHVEH de peste șase mii de ori. Dar totul a fost răstălmăcit.

De asemenea, cea mai nouă știre din Vatican: că acolo ar fi niște moaște ale lui Petru, care au fost expuse și șaiszeci de mii de oameni au privit ca spectatori la prezentarea moaștelor lui Petru. O, Dumnezeule din cer, ce are a face aceasta cu Dumnezeu? Și toată lumea jubilează, dar toți sunt mințiți și sunt duși în eroare. Și aceasta pentru că ei se bazează pe un singur verset biblic care este scris în 1 Petru 5:13: „*Biserica aleasă cu voi, care este în Babilon, vă trimite sănătate. Tot așa și Marcu, fiul meu*”. Din acest verset biblic toți tâlcuitorii Bibliei, fără excepție, au spus că Babilonul ar fi fost Roma, deci Petru a fost în Roma. Eu sunt în posesia acestui articol. Babilonul este în Irak, la o distanță de 90 de kilometri de Bagdad. Și oricine citește Daniel 1:1, știe ce a fost spus în legătură cu Babilonul, Nabucadnețar împăratul Babilonului. Primul imperiu a fost cel babilonian. Apoi a urmat cel medo-persan, al treilea, cel grec și al patrulea, imperiul roman.

Dar ca să poată să se ascundă după un verset biblic și să-i ducă pe oameni în rătăcire, ei susțin și cred acest lucru. Voi toți îl mai știți pe fratele Menard. Atunci eu nu am avut posibilitatea să mă duc cu el în Bagdad, dar el s-a dus acolo. A făcut o călătorie până în Babilon și

a văzut dărâmurile Babilonului, la o distanță de 90 de kilometri de Bagdad. De ce vă spun acest lucru? Fiindcă toată lumea este mințită, înșelată și crede aceste minciuni. Dar copiii lui Dumnezeu cred doar adevărul.

Despre Babilonul din Apocalipsa, vă citesc foarte scurt ce este scris despre acest Babilon – acesta este Babilonul cel mare. [Aici nu este vorba despre] acest Babilon pământesc care este în ruine și în care oamenii fac săpături de peste un secol.

În Apocalipsa 14:8 este scris: „*Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: «A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!»*”. Despre cine este vorba aici? Dar la acest verset ei nu se referă; ar fi fost bine dacă s-ar fi referit și la aceste versete biblice care se referă chiar la ei. În Apocalipsa 16 citim v. 19: „*Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui*”. Următoarele versete sunt în Apocalipsa 17:5-6: „*Pe frunte purta scris un nume, o taină: «Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.» Și am văzut pe femeia aceasta îmbătăta de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare*”.

Și apoi, un mesaj ne-a fost adresat nouă, pe care îl citim în Apocalipsa 18 începând cu v. 2, și începând cu v. 4 este dată ultima chemare. Apocalipsa 18:2: „*El a strigat cu glas tare și a zis: «A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei*”.

Și Putin și toți ceilalți.

După aceea cuvântul profetic, o avertizare: „*Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!»*” (v. 4).

Frați și surori, haideți s-o spunem din nou: cât de recunoscători putem fi pentru faptul că Dumnezeu ne-a deschis ochii prin slujba profetică din timpul nostru, că ne-a deschis inimile și urechile. Noi putem să auzim, să vedem și să înțelegem despre ce este vorba și prin

harul lui Dumnezeu putem să punem totul pe o bază biblică corectă. Deci, ultima chemare: „*Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de nimic necurat!*”.

De ce o spunem de atâtea ori și o repetăm deseori, ca toți să iasă afară din toate denomi-națiunile, toate aceste denomi-națiuni care se unesc cu Roma, în Consiliul mondial al bisericilor...? Numai un lucru este necesar: să asculte ceea ce spune Bisericii Duhul în timpul nostru.

Frați și surori, am înțeles noi importanța ultimului mesaj, am înțeles noi și vedem clar despre ce este vorba și ce este pe cale să facă Dumnezeu? Să nu încheiem niciun fel de compromis, ci să vestim Cuvântul curat al lui Dumnezeu care rămâne veșnic.

Așa cum a repetat deseori fratele Branham: necredința este păcatul originar. Fiindcă Eva s-a lăsat influențată de dușman, de aceea ea nu a mai putut să creadă ce a zis Dumnezeu, ci a crezut răstălmăcirea dușmanului.

Frați și surori, aceasta este la fel până în ziua de astăzi. Oricine nu crede ceea ce a spus Dumnezeu și permite ca dușmanul să-i prezinte versiunea proprie, atunci, aproape că este prea târziu. Vă rog, să primim doar ceea ce a spus Dumnezeu. Doar ca s-o reamintesc: falsificarea a început deja cu primul verset din Biblie. În ebraică acolo este scris ELOHIM, în bibliile noastre este scris DUMNEZEU. Învățații spun că ELOHIM este la plural și deja din primul verset al bibliei ei au dedus că Dumnezeu ar exista cumva într-o pluralitate. Dar Dumnezeu nu există într-o pluralitate de persoane, ci Dumnezeu este totul în toate. El este Creatorul, Salvatorul, Vindecătorul, El este Împăratul, El este totul în toate.

Apoi, Geneza 1:26: „*Să facem om...*”. În loc să se meargă mai departe, la Geneza 11:7: „*Haidem! Să Ne coborâm*”; și la Isaia 6:8: „*Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?*”; Iov 38:4+7: „*Unde erai tu când am întemeiat pământul? Atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?*”; noi trebuie să citim 2 Cronici 18:18 [: „*Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie, și toată oastea cerurilor stând la dreapta și la stânga Lui*”]. Noi trebuie să mergem prin toată Scriptura ca să respectăm întregul Cuvânt al lui Dumnezeu,

să-l primim și să nu permitem niciun fel de răstălmăcire, ci întotdeauna să ne reîntoarcem la original. Iar originalul este întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu; Cuvântul lui Dumnezeu este Sămânța originală. Toate adăugirile, toate răstălmăcirile trebuie respinse din adâncul inimii noastre; altfel nu merge.

De asemenea, Matei 13: Domnul a semănat sămânța cea bună, dar după aceea a venit dușmanul. Sămânța bună nu poate deveni o sămânță rea și sămânța rea nu poate deveni o sămânță bună. Fiecare sămânță aduce rod după soiul propriu; așa este scris în Geneza 1:11 și în Isaia 53:10; „Și sămânța Lui Îi va sluji. Și după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță bogată și va trăi veșnic”.

Frați și surori, noi suntem sămânța dumnezeiască. Domnul nostru este Sămânța – la singular; iar noi suntem sămânța – la plural. Așa a spus-o Dumnezeu lui Avraam în prima făgăduință dată lui: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*” [Gen. 12:3]. Pavel o prezintă și el: „mai întâi, Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele. După aceea, El va ridica din nou cortul lui David” [Fapte 15]. Totul se întâmplă în fața noastră. Noi deja am intrat în ultima fază a timpului sfârșitului. Și știm, pe baza profeției biblice, că suntem foarte aproape de sfârșit și că acum are loc separarea. Mesajul care i-a fost dăruit fratelui Branham trebuie vestit în toate popoarele, în toate limbile; unora ca mărturie și celorlalți pentru chemarea afară și pentru mântuire. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și conduce totul.

Frați și surori, noi trebuie să luăm foarte în serios această situație. Și în seara aceasta o spun: răspunderea noastră înaintea lui Dumnezeu este, probabil, cea mai mare din toate timpurile. Decizia pe care o luăm acum, o ducem în veșnicie; aceasta nu mai poate fi modificată. De aceea, înapoi la Cuvânt, înapoi la Sfânta Scriptură! Așa cum este scris în Vechiul Testament, în Iosua 21:45: „*Din toate vorbele bune pe care le spusese casei lui Israel, Domnul, niciuna n-a rămas neîmplinită: toate s-au împlinit*”. Toate s-au împlinit! Aceasta putem s-o spunem și noi din toată inima noastră: toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat nouă, se vor împlini. Niciuna nu va rămâne neîmplinită.

Domnul Dumnezeu este responsabil pentru Cuvântul Său și El împlinește Cuvântul Lui. Nu demult am citit din Evrei 6, unde ne este prezentat cum a jurat Dumnezeu pentru făgăduințele sale. Evrei 6:13-15: „Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, **S-a jurat pe Sine Însuși** și a zis: «Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.» Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința”. Noi cu toții avem nevoie de răbdare, unită cu credință, până când se vor împlini chiar și ultimele făgăduințe. Vers. 17: „De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ”.

Frați și surori, acesta este un lucru minunat, cu totul minunat: Dumnezeu S-a legat cu un jurământ astfel încât și noi să știm că nu s-a spus oarecum, ci El a jurat și așa se va și întâmpla. Credința noastră este ancorată în acest fapt.

Așa cum am reamintit deja, răspunderea pe care o purtăm noi acum, este probabil cea mai mare răspundere care a putut exista cândva. Astăzi o spun liber și deschis. În ultima săptămână am citit diferite scrisori circulare, eu am subliniat de câte ori mi S-a adresat Domnul cu: „slujitorul Meu”. Nu am numărat niciodată, dar în ultima săptămână am subliniat și am numărat: a fost de șaisprezece ori când eu am auzit cu urechile mele vocea Domnului și întotdeauna El a spus „slujitorul Meu”. Aceasta nu a fost doar în 2 aprilie, nu doar în Marsillia, nu doar în Edmonton și nu doar aici în Krefeld. Eu am subliniat aceste locuri, mi-au curs lacrimile și m-am gândit în sinea mea: „Iubit Domn, ce răspundere mi-ai dăruit Tu prin acest fapt!”. Înțelegeți voi ce înseamnă ca, acum, acest ultim mesaj să fie vestit în adevăr și credincioșie, să fie dat mai departe ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin harul Său? Și apoi, înțelegem, ce a fost spus fratelui Branham: că „Mesajul acesta va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos”. Nu niște povești sau învățături oarecare, ci înapoi la Cuvânt, înapoi la Scriptură! Înapoi la început, la temelie adevărată, pe care trebuie să se zidească.

Mesajul timpului prezent este: ieșiți afară din toată confuzia, din toate tradițiile, din toată necredința! Înapoi la Dumnezeu! Înapoi la

Cuvânt! Înapoi sub Sângele Mielului! Înapoi în Cuvântul care rămâne în vecii vecilor! Înapoi sub călăuzirea Duhului Sfânt, astfel încât noi, ca un popor pus la o parte, să putem ajunge la țintă.

Ce am remarcat în Matei 13:35, este că Domnul a spus: „*Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii*”. Când am citit aceasta, m-am gândit la cât de credincios este Dumnezeu nostru. A fost făcut cunoscut și după aceea a deschis și înțelegerea noastră pentru Scriptură. Acesta este un har deosebit. În Matei 13 citim v. 35: „*Ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: «Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii»*”. Apoi urmează cele șapte pilde și lucrul cel mai important, despre sămânță. Sămănătorul care seamănă sămânța bună, este Fiul omului. Dușmanul seamănă și el sămânța lui proprie.

Frați și surori, [a fost] predestinarea lui Dumnezeu, pe baza științei Lui mai dinainte; Dumnezeu nu a spus: „Pe tine te iau în cer, iar pe tine te trimit în iad”. De fapt, Dumnezeu a vrut ca toți oamenii să primească ajutorul Lui și să fie salvați, toți să ajungă la cunoștința adevărului. Dar la fel, Dumnezeu a știut că nu toți vor crede, că nu toți vor veni la El și nu toți vor primi.

Aici este și taina: așa cum atunci Domnul nostru Și-a deschis gura și a vorbit în pilde ca să descopere ceea ce a fost hotărât de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii... Dar care este datoria noastră astăzi? Și noi am fost aleși înaintea întemeierii lumii. Mielul lui Dumnezeu a fost și el rânduit înaintea întemeierii lumii ca să moară pentru noi. De aceea, noi avem nevoie să primim și să credem din toată inima noastră.

Gândul principal care mă preocupă este... acum nu vorbesc despre mine, ci o spun la modul general. După plecarea fratelui Branham, Cuvântul adevărat a fost purtat în toată lumea. Dar ce a venit după aceea? Ce sămânță a venit după aceea? [O sămânță] cu toate răstălmăcirile. Frați și surori, de aceea noi trebuie să ne întoarcem la original. Și nimeni nu poate să-și ia ceva; doar dacă i-a fost dat de Dumnezeu. Așa am și citit-o: El vestește Cuvântul lui Dumnezeu. Nu niște povești, ci vestește Cuvântul.

Ieri, am citit în prima pecete cum fratele Branham a spus foarte clar: „Mesajul timpului prezent este: înapoi la Cuvânt!” Noi toți știm

că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Și dacă Cuvântul este în noi, atunci și noi rămânem în Cuvânt.

Frați și surori, în momentul când noi credem Cuvântul din toată inima noastră, în acel moment ne este descoperit prin Duhul Sfânt. În acel moment, când îl auzim și îl primim prin credință, ne este descoperit prin Duhul Sfânt. Numai Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul.

Apoi, fratele Branham a mai fost întrebat: „Care este dovada autentică, semnul hotărâtor că noi am primit Duhul Sfânt?”. Până atunci convingerea lui a fost că „dragostea este acest semn; dragostea care nu se sfârșește niciodată, acesta este semnul”. Noi știm: „*Credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea*” [1 Cor. 13:13]. Dumnezeu este dragoste și dragostea rămâne în vecii vecilor – aceasta o știm cu toții. Și iată, Îngerul Domnului a venit la el în încăpere și l-a corectat pe fratele Branham, spunându-i: „Dovada hotărâtoare, semnul absolut, este faptul că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este crezut”. Fiecare poate pretinde: „Eu te iubesc”. În 1 Ioan 3 este scris: „Nu iubiți în modul lui Cain care l-a ucis pe fratele său”. Dragostea poate fi imitată, dar Cuvântul adevărului descoperit prin Duhul Sfânt... Dumnezeu să ne-o dăruiască, să ne dăruiască tot ce este descris în predica de pe Munte; „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” [Matei 5:8]. Dumnezeu să ți-o dăruiască ție, să mi-o dăruiască mie. Dar în același fel, totul va trece - chiar dacă am cunoaște toate tainele, dar nu am avea dragostea lui Dumnezeu, atunci nu am fi nimic. Și în al treilea rând, ca absolut, să credem Cuvântul din toată inima, fiecare cuvânt al lui Dumnezeu. Nu doar cuvintele din Scriptură pe care ni le alegem. Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare cuvânt vorbit de Dumnezeu, din fiecare făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu.

Pe mine m-a copleșit. Și chiar așa este. Acum ajungem la un punct: oricine susține că ar crede Cuvântul lui Dumnezeu, la acela se potrivește că el nu adaugă nimic Cuvântului, nu pune nimic la o parte și nu răstălmăcește absolut nimic. Chiar și frații aceștia „tunetiști” care au participat la întâlnirile mele din Africa de sud, au spus fraților noștri: „Noi am fost convinși că fratele Frank îl corectează pe proroc.

Dar prin aceste predici noi am fost învățați că nu este așa. El a predicat numai Cuvântul”. Numai Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis. Nu este mesagerul, ci mesajul.

Și trebuie s-o acceptăm odată pentru totdeauna: nu este scris: „Cine a crezut pe mesagerul nostru?”. Ci este scris: „Cine a crezut vestirii noastre, mesajul nostru?”. Pe de altă parte, nu poate fi un mesaj fără un mesager. Dumnezeu îi trimite pe mesagerii Lui, astfel încât El să-Și poată duce mesajul în mijlocul poporului. Dacă citim scrisorile lui Pavel, el scrie că prin slujba lui, totul va ajunge la final. Aceasta a fost minunat pentru perioada lui; Dumnezeu l-a binecuvântat într-un mod deosebit și i-a dăruit o introducere în tot planul de salvare a lui Dumnezeu.

Acum vă rog să fiți atenți! Nu doar cu cuvinte, ci cu fapte. Dumnezeu ne-a readus la credința originală pentru care noi trebuie să și luptăm. Iuda v. 3: *„Luptați pentru credința care a fost dată sfinților”* - nu necredincioșilor. *„Luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”*. Fără fanatism, noi ne bazăm pe Cuvântul lui Dumnezeu și știm că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Petru a spus-o și el: *„Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”* [1 Petru 1:25]. Același Petru scrie că „mulți proroci și sfinți au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și n-au avut posibilitatea”. Apoi el prezintă mai departe: „Ei nu și-au slujit lor, ci v-au slujit vouă. Evanghelia v-a fost vestită vouă de bărbați îmbrăcați cu puterea Duhului Sfânt”.

Deci, înapoi la ceea ce ne-a spus Dumnezeu prin Petru, prin Iacov, prin Ioan, prin Pavel, la ceea ce ne-a dat Dumnezeu prin toată învățătura tuturor apostolilor. Noi nu putem decide: „Aceasta o credem. Aceasta nu o credem”. Noi să credem totul așa cum o spune Scriptura și să o primim; și după aceea, prin harul lui Dumnezeu, ne va fi și descoperit.

Frați și surori, dacă facem un rezumat, eu văd cât de mare este răspunderea pe care o avem noi acum, răspunderea de a vesti tot planul lui Dumnezeu, de a da ultima chemare: „Voi poporul Meu ieșiți afară!”. Cine vrea să dea această chemare, trebuie ca mai întâi să fi ieșit el personal. Nimeni nu poate chema afară dacă el însuși este într-o denominație. Dumnezeu a trebuit să-l cheme și pe fratele Branham

afară din biserica baptistă. De câteva ori el a spus: „Pastor Roy Davis m-a ordonat ca predicator”, dar după aceea Dumnezeu l-a pus în slujba Lui.

Eu am mărturisit aceasta: în America de Sud, când acel bărbat care a lucrat în televiziune s-a rugat „în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh” mie mi s-a făcut rău. Eu n-am avut încotro, a trebuit s-o spun. În anul 1948 în biserica baptistă din Zele, predicatorul Richard Chase m-a botezat în aceste trei titluri. Dar în momentul când am auzit cum trebuie să fiu botezat biblic... v-am spus-o deja. Eu am oprit acea bandă de magnetofon și am spus: „Dar eu am fost botezat cu Duhul Sfânt și botezul în Duhul Sfânt este o dovadă. Ce să fac?”. Dar după aceea am ascultat încă o dată această predică; și a treia oară când am auzit-o, am înțeles: „Eu trebuie să fiu botezat biblic”. Fratele Alfred Borg, Helmuth Frank, fratele Schmidt și alți frați ne-am dus la Rin și ne-am botezat unul pe altul [în Numele Domnului Isus Hristos]. Deci, nu doar să vestim Cuvântul, ci mai întâi noi să trăim conform Cuvântului, să fim botezați biblic [în apă], să fim botezați cu Duhul Sfânt. Totul trebuie să fie pus pe o bază biblică, prin harul Său.

Așa cum am citit și în Iosua, nicio făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu n-a rămas neîmplinită. Ce s-a întâmplat după ce Moise și-a încheiat slujba lui? I s-a permis să meargă pe acel munte Nebo și a putut să privească în țara făgăduită, dar nu a avut voie să intre în țara aceasta. Frați și surori, aici este marea taină. Când Dumnezeu l-a luat Acasă pe fratele Branham, fusese spus tot ceea ce a dorit Dumnezeu să ne spună, fusese descoperit tot ceea ce a vrut El să ne descopere. Noi nu avem nevoie să mai adăugăm ceva, ci doar să readucem totul pe o bază biblică și trebuie să permitem să fim puși pe o bază biblică, astfel încât și noi să ne găsim locul nostru în Împărăția lui Dumnezeu și în Biserica lui Dumnezeu.

Dar ce s-a întâmplat după Moise? Ei au intrat în țara făgăduită și abia după aceea s-a împlinit făgăduința pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Avraam prin jurământ: „Eu îți voi da o țară în care va curge lapte și miere; vă voi da coroana creațiunii”. Dar după aceea s-a întâmplat ca Moise să-și încheie slujba lui; și atunci chivotul a fost pus pe umerii preoților și leviților. Iordanul s-a despărțit exact în același fel cum s-a despărțit și Marea Roșie. De ce? Fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu a

fost în chivotul legământului. Dar nu doar chivotul și Cuvântul, ci „Când Eu voi vedea sângele, atunci voi trece ocrotitor pe lângă voi”.

Frați și surori, haideți s-o spunem clar. Răscumpărarea începe cu salvarea sufletului; răscumpărarea începe prin faptul că noi ne recunoaștem starea pierdută, că suntem fără Dumnezeu și fără nădejde în această lume și că trebuie să chemăm Numele Domnului și atunci se împlinește: „Cine va chema Numele Domnului, acela va fi salvat”. Cine nu cheamă Numele Domnului, nu va fi salvat. Altfel nu merge. Ioel a spus-o [Ioel 2:32], Petru a spus-o în prima lui predică [Fapte 2:21] și Pavel a spus-o în Romani 10:13.

O spunem tuturor în dragoste, tuturor acelora care încă nu și-au dedicat viețile Domnului, acelora care încă nu au siguranța în credință că au primit iertarea, că au trăit harul lui Dumnezeu într-un mod personal și să știe că Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine; și Isus Hristos a fost Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatul lumii, El Și-a vărsat Sângele Lui sfânt, sângele noului legământ, ca să ne răcupere, să ne dăruiască iertare, salvare și har. Dar noi trebuie să o primim prin credință. S-o primim și să-I mulțumim Domnului. Următorul lucru este să primim Cuvântul ca sămânță, astfel încât Duhul Sfânt să poată veni peste noi, ca să aducă la viață acest Cuvânt în noi.

Așa cum am spus-o aici în ultimul sfârșit de săptămână, Dumnezeu poate să pecetluiască doar ceea ce vine de la El. El nu poate pecetlui nicio minciună sau ceva asemănător. Doar conținutul dumnezeiesc poate fi pecetluit de Dumnezeu. De aceea nu este permis niciun fel de amestec.

Așa cum am citit aici în Evrei, Dumnezeu a jurat pe Sine Însuși să împlinească totul în moștenitorii făgăduinței Sale. Dacă suntem credincioși, am devenit și noi moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori ai lui Isus Hristos. Domnul nostru este Cel întâi născut dintre mulți frați; în dumnezeirea Lui, El rămâne singurul Dumnezeu care a existat cândva, care există și care va exista în vecii vecilor. Dar când a devenit om – aceasta noi o recunoaștem într-un mod minunat - El trebuie să fie tot ceea ce este necesar pentru răscumpărarea noastră. El a trebuit să fie Mielul lui Dumnezeu, El a trebuit să fie Mijlocitorul legământului celui nou, El a trebuit să fie Avocatul nostru. El a trebuit

să facă toate acestea. Dar nu ca o a doua sau a treia persoană a lui Dumnezeu, ci El S-a descoperit pentru mântuirea noastră în legătură cu salvarea care ne-a fostă dăruită de Dumnezeu. Dar când va veni desăvârșirea, este scris în 1 Corinteni 15 de la v. 28: „*atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți*”. Atunci nu va mai fi vorba de aceste [descoperiri ale lui Dumnezeu], de Mijlocitor, Avocat, ci atunci va fi așa cum a fost în eternitate. Iar noi vom fi desăvârșiți și vom sta înaintea Dumnezeului nostru ca fii și fiice ale lui Dumnezeu și vom rămâne în vecii vecilor ceea ce a făcut El din noi.

Planul de răscumpărare este pur și simplu minunat. Așa cum am spus-o deja, El a rămas Domnul Dumnezeu. Când a devenit om, El a trebuit să devină tot ceea ce a fost necesar pentru mântuirea noastră și ceea ce a fost prefigurat în Vechiul Testament, pentru ca noi să găsim har înaintea lui Dumnezeu și să avem parte de natura dumnezeiască, prin harul lui Dumnezeu.

Haideți s-o subliniem încă o dată: pentru noi, cei răscumparați, cei care am primit har de la Dumnezeu, este important ca, acum, să credem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu nouă. Și o spunem întotdeauna: nicio făgăduință nu va rămâne neîmplinită, chiar și făgăduința revenirii Domnului nostru Isus. În următorul serviciu, cu voia lui Dumnezeu, vom vorbi despre cât de prețioasă este pentru noi făgăduința pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu pentru acest timp; și noi putem avea parte de împlinirea acestei făgăduințe. Aceasta este, desigur, însărcinarea pe care o împlinim noi. De aceea, noi mergem în toată lumea ca să dăm ultima chemare, ultimul mesaj. Mergem în Est, Vest, Sud și Nord astfel încât chiar și ultimii să fie chemați afară, ca numărul să fie deplin, trâmbița să poată răsună și Domnul să poată reveni ca să-i ia pe ai Lui Acasă.

Dacă va vrea Dumnezeu, în fiecare predică, în fiecare adunare vom sublinia că, doar aceia care vor fi gata, vor intra la ospățul de Nuntă. Va trebui să arătăm că, credința este în legătură cu ascultarea. Cu niște inimi cinstite să spunem: „fără o cale proprie, fără o voie proprie, doar Tu o, Doamne să decizi totul, astfel încât noi să supunem voia noastră voii lui Dumnezeu”. Și Dumnezeul credincios să poată lucra în noi tot ce a hotărât El să facă, până la desăvârșirea noastră.

Haideți s-o spunem încă o dată. Nu doar eu, ci și frații mei din toate țările au o răspundere mare ca să vestească Cuvântul pentru acest timp, în care sunt incluse toate făgăduințele pentru acest timp, să permită ca ultima chemare să fie dată: „Ieșiți afară din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat; atunci voi veți fi fiii și fiicele Mele și Eu voi fi Tatăl vostru”.

Frați și surori, acesta nu este un mesaj care să vă deprime, ci este un mesaj care vă face bucuroși. Oare ce ni s-ar fi putut întâmpla mai bun decât să auzim această ultimă chemare, s-o credem și să trăim ceea ce face Dumnezeu în acest timp? Lui, Domnului nostru credincios Îi aducem cinstea!

Toți să facă ce doresc ei. Dumnezeu vorbește poporului Său! Și El zice: „Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu vor merge după un străin”. Nu, noi Îl urmăm doar pe Domnul nostru, credem doar Cuvântul Lui și slăvim puterea Sângelui Său, a Cuvântului și Duhului Său și suntem mulțumitori pentru că putem trăi această perioadă minunată și putem avea parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Puteți să credeți cu toții?

Atunci haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim împreună Domnului. Înainte să mulțumim, doresc să întreb dacă sunt dorințe deosebite de rugăciune în mijlocul nostru. Și toți aceia care sunt în legătură directă, pot să aducă și ei rugăciunile lor înaintea lui Dumnezeu. În toate adunările pe care le-a avut Domnul nostru, El i-a ajutat pe toți cei care au venit la El. El n-a izgonit pe nimeni. El i-a făcut pe ologi să umble, celor orbi le-a dăruit vederea. El a împlinit Cuvântul Lui, așa cum este scris și în Isaia 35: când Domnul va veni, cei orbi vor vedea și cei șchiopi vor umbla.

Frați și surori, dacă Domnul înviat vine în mijlocul nostru, așa cum a făgăduit, atunci se vor întâmpla aceleași lucruri; totul se va repeta. Haideți să fim în unitatea credinței și în rugăciune, să ne încredem pe deplin în faptul că Domnul va împlini toate făgăduințele, chiar și aceea: „*Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”; și făgăduința: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”; și făgăduința: „*Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede*”; Domnul spune: „*lumea nu Mă va mai*

vedea, dar voi Mă veți vedea". Oh, toate aceste făgăduințe minunate sunt adevărate și toate se împlinesc în timpul nostru.

Înainte să ne rugăm împreună, aș dori să întreb, cine are o dorință deosebită să ridice foarte scurt mâna. Da... o Dumnezeule... Haideți să cântăm „Așa cum sunt”. [...] Să ne ridicăm mâinile și să cântăm. [...]

La fel de sigur cum Domnul a poruncit să vestim tuturor popoarelor iertarea păcatelor în Numele Lui, la fel de sigur aceasta este dăruită tuturor acelor care cred din toată inima. În Luca 24:47 este scris: „*Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*”. Vestirea aceasta a iertării păcatelor are loc prin Sângele vărsat pe crucea de la Golgota. Primiți-o! Primiți-o din adâncul inimii voastre! Predica aceasta este pentru voi, este pentru noi toți. Primiți-o și mulțumiți-I Domnului din toată inima voastră.

O, Dumnezeule mare, venim împreună înaintea tronului de har. Tu ai intrat cu propriul Tău Sânge ca Mare Preot în Locul preasfânt ceresc și ai pus acest Sânge pe tronul de har. Noi Îți mulțumim pentru iertare, împăcare, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, Îți mulțumim pentru că Duhul Tău mărturisește duhului nostru că am devenit copii ai lui Dumnezeu.

Frați și surori, tineri și în vârstă, primiți, primiți prin credință: Dumnezeu v-a dăruit iertarea păcatelor prin Isus Hristos, Domnul nostru, prin harul Său. Ceea ce predicăm noi, devine o realitate dumnezeiască în toți aceia care cred propovăduirea crucii. Pavel a zis: „Noi Îl vestim pe Isus Hristos Cel răstignit”. Cuvântul crucii este puterea dumnezeiască în seara aceasta, în mijlocul nostru. Cuvântul crucii este o putere dumnezeiască. S-a isprăvit! Credința este biruința care a biruit lumea.

Fiți binecuvântați în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru! Lui, singurului Dumnezeu, adevăratului Dumnezeu care este același... în afară de El nu există alt Dumnezeu. El este și rămâne Dumnezeu în vecii vecilor. Ați primit-o cu toții? Spuneți „Amin”. Amin. Amin. Cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce nici astăzi fără rod, ci împlinește și astăzi scopul pentru care a fost trimis. Aleluia! Aleluia!

Aleluia! Haideți să cântăm „O, este Isus”. [...]Aleluia! Cinste Dumnezeului nostru. Luați loc.

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. Noi am auzit Cuvântul Lui, l-am primit prin credință și-I suntem mulțumitori pentru tot ce a făcut El prin harul Său.

Acum, în încheiere, doresc să spun tuturor aceluia care au ascultat și încă ascultă în direct: doresc să vă urez binecuvântarea lui Dumnezeu în toate popoarele, limbile și națiunile. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe frații noștri care traduc și să fie cu ei în mod deosebit! Cât de mulțumitori putem fi că toată lumea poate să audă, și toți aceia care sunt rânduți pentru viața veșnică vor crede. Și toți aceia care sunt hotărâți să facă parte din rândul Bisericii Mireasă vor primi și vor crede tot ceea ce spune Mirele, Miresei Sale, în timpul nostru. Ei vor crede din toată inima ultimul mesaj care este bazat pe Cuvântul lui Dumnezeu și-I vor da slavă Domnului Dumnezeu pentru acesta.

Doresc să spun tuturor: să încheiați în liniște această zi. Părinții să-și supravegheze copiii. Aveți grijă să fie o armonie dumnezeiască. Și toți, de pe tot pământul, să fie binecuvântați împreună cu noi.

Rugați-vă și pentru mine în rugăciunile voastre. Eu simt că răspunderea devine tot mai grea, dar Domnul Dumnezeu dăruiește întotdeauna har. El să binecuvânteze Israelul, poporul Lui ales. Să binecuvânteze întreaga Lui Biserică aleasă din toate popoarele, limbile și națiunile. Ne bucurăm că sunt aici și frații slujitori din diferite țări din Africa. Aici este un frate chiar de pe Coasta de Fildeș; numele lui este puțin complicat. Simțiți-vă ca acasă, simțiți-vă bine în mijlocul nostru.

Așa cum am spus deja, toți să fie binecuvântați în Numele Domnului. Haideți să ne ridicăm încă o dată și fratele Schmidt se va ruga cu noi.

Fratele Schmidt:

Dumnezeule Atotputernic, Îți mulțumim pentru harul Tău și credințioșia Ta. Îți mulțumim în mod deosebit pentru mesajul pe care l-am auzit în timpul nostru, pe care Tu ni l-ai dăruit în acest timp. Îți mulțumim și pentru mesagerul pe care l-ai trimis. De asemenea, Îți

mulțumim pentru toți aceia pe care Tu i-ai rânduit ca să ducă acest mesaj mai departe. Te rugăm dăruiește-ne harul Tău ca să primim ceea ce auzim.

Noi am auzit: doar Cuvântul Tău, doar adevărul Tău este pecetluit în noi. Restul rămâne aici pe acest pământ. Fie-Ți milă de noi, de fiecare în parte. Ajută-ne și îndepărtează de la noi tot ceea ce este pământesc. Păstrează-ne în Cuvântul Tău și dăruiește harul Tău, astfel ca Duhul Tău să dovedească Cuvântul Tău, spre slava Numelui Tău. Îți mulțumim că ne-ai dăruit har ca să putem crede și că Tu pecetluiești Cuvântul Tău. Bindecuvântează-ne așa cum ne-am rugat. Dăruiește harul Tău ca noi să ne îngăduim unul pe altul, în pace. Nu să ne învățăm reciproc, ci să păstrăm într-o inimă bună tot ceea ce ne-ai învățat din Cuvântul Tău. Pentru că, credința a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Fie-Ți milă de noi! Fie-Ți milă și de fratele nostru! O, Doamne Te rugăm dăruiește îndrumări cum să fie spuse lucrurile. Noi dorim s-o primim, să Te laudăm pe Tine, Dumnezeuul adevărat, Domnul nostru Isus Hristos. Amin.

Fr. Frank: Îl rugăm pe fratele nostru de pe Coasta de Fildeș, care trebuie să plece înapoi mâine, să vină să se roage cu noi. Este aici? Unde este? Te rog vino în față. Fratele Arben, vino te rog și-l tradu. Frate, te rog, doar o rugăciune și salaturile. [...]

Fiecare să ureze celorlalți binecuvântarea lui Dumnezeu.